JOHANNES KLOKJE

Parochie van de Heilige Johannes de Doper Mechelen

Jaargang 14 - Nummer 2 - April 2017

ZALIG PAASFEEST!

De nieuwe lente, de voorjaarsbloemen en zeker ook de paaseieren dragen bij tot een paasbest Paasfeest, maar waar komt dat gebruik van de paaseieren eigenlijk vandaan en wat hebben zij met het Paasfeest van doen? Het paasei gaat feitelijk terug op een eeuwenoude traditie. Bij de invoering van de Vasten verbood de kerk om eieren te eten tussen Aswoensdag en Pasen. Deze eieren werden dan pas met Pasen opgegeten, waarbij de oudste eieren, die niet langer gegeten konden worden, gebruikt werden om te versieren. In de Oosterse Kerk staat het paasei symbool voor de steen van het graf van Christus. Zoals immers het ei door het kuiken van binnenuit wordt open gebroken, zo ook is de steen van het graf niet door inwerking van buitenaf, maar uit de kracht van de Verrijzenis geopend.
Volgens de katholieke traditie worden paaseieren door de klokken van Rome geworpen. Alle klokken zijn volgens die traditie na het luiden tijdens het Gloria in de Mis op Witte Donderdag naar Rome vertrokken, om op Paaszondag de Blijde Boodschap van de Verrijzenis te verkondigen en daarbij de meegebrachte eieren uit te werpen. Een theorie wil dat protestanten dit katholieke verhaal over de Roomse klokken niet wilden vertellen. Zij zouden daarom de paashaas aan het verhaal hebben toegevoegd.

Een goede traditie stamt uit Epen: fraai beschilderde paaseieren worden ook dit jaar een week voor Pasen verkocht, waarbij de opbrengst volledig aan onze kerk ten goede komt. In het weekend van Palmzondag 8 en 9 april zijn deze eieren voor 30 cent per stuk, los of per doosje, verkrijgbaar na de beide weekendmissen. Omdat de voorraad beperkt is kunt U beter van tevoren reserveren: 043-4573234 of via email naar: stlambertaliege@hotmail.nl en U zult merken: met deze fraaie paaseieren kan uw Paasfeest niet meer stuk!
Zalig Pasen!

uw pastoor Rick van den Berg

PAASSFEER

Het Paasfeest nadert, nu de klok is verzet. Stiekem hebben we ook al mogen genieten van het mooie lenteweer en dat brengt velen van ons in de stemming. Wij zijn druk bezig met de voorjaarsschoonmaak en daar horen ook fleurige bloemen bij.

Speciaal voor de Paasdagen worden bij u thuis en in onze kerk paastakken versierd, waardoor alles er weer stralend bij staat.

Ook tijdens de onlangs georganiseerde Einzelgangeroptocht straalde Mechelen volop en huppelde zelfs de Paashaas over de Hoofdstraat in galop. De Mechelse teut rolde geboend over de weg richting ons bankje voor de kerk. Vanaf die plek is het telkens weer een mooi gezicht om al die vrolijkheid te zien. Laten we ook tijdens deze Paasdagen de vrolijkheid met zijn allen delen en er een mooi Paasfeest van maken.

Op g'n Sjtraot wenst u een Vrolijk Pasen toe!

Gemengd Kerkelijk Zangkoor
St. Gregorius 125 jaar

Een mooi jubileum

De oudste pijler onder het Gemengd Kerkelijk Zangkoor is de groep Gregoriaans zangers. Vóór 1965 werd er in de kerk alleen Latijns of Gregoriaans gezongen.

Een H. Mis bestaat uit vaste- en wisselende gebeden en gezangen en de muziek is altijd eenstemmig. De vaste gezangen, zoals Gloria en Credo, kan ieder gewoon meezingen, maar op de wisselende gezangen, zoals Introïtus en Offertorium, moet flink geoefend worden. Het notenschrift wijkt volledig af van de ons bekende muzieknotatie.

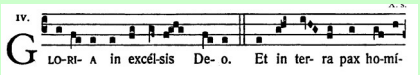

Bij het G.K.Z. was Hein Botterweck (* 1926 - † 2001) dé grote pleitbezorger voor het in stand houden van de Gregoriaanse gezangen.

Anno 2017 kunnen we met genoegen constateren dat er nog steeds een groep mannen is, tegenwoordig de Schola Cantorum genaamd, die er moeite voor doet om de verschillende vieringen met Gregoriaanse gezangen op te luisteren. Dit alles onder de bezielende en inspirerende leiding van mevrouw Ingrid Oomen-de Bruin.

KERKREGISTERS

UITVAARTEN

21-02-2017
Mia Ritchi-van Loo, 90 jaar

25-03-2017
Annie Tychon-Lemmens, 68 jaar

Telefoonnummer pastoor:
043-457 3234
06-20955270

Telefoonnummer vicevoorzitter
043-455 2010

Telefoonnummer secretaresse
043-455 2822

NIEUWS VAN HET KERKBESTUUR

Ziekenbezoek
Sedert twee jaar krijgen de priesters van de parochies geen informatie meer over de ziekenhuisopname van parochianen. Dit vanwege de wet op de privacy. In het verleden werd dit wel doorgegeven en daardoor waren de priesters in de gelegenheid om de zieken te bezoeken.
Mocht u op de hoogte zijn van een ziekenhuisopname van een familielid of bekende en wordt een bezoek van Pastoor v.d. Berg gewenst dan kunt u dit aan hem of aan een van de leden van het kerkbestuur melden.

Vastenactie 2017
In 2017 staat de hoofdstad van El Savador centraal en dan speciaal de wijken Apopa en Mejicanos. Deze wijken gaan gebukt onder extreem veel geweld. Bendes werven actief leden onder kinderen en jongeren. En de verleiding is dan ook groot voor veel jongeren om zich hierbij aan te sluiten.
Dit Vastenactieproject wil helpen voorkomen dat kinderen en jongeren lid worden van deze bendes. We steunen jeugdcentra die kinderen een ander perspectief willen bieden. Het doel is om kinderen te leren dat ze ook buiten de bendestructuren een goed bestaan kunnen opbouwen.
De zakjes van de Vastenactie kunt u deponeren in de daarvoor bestemde bussen in de kerk of de brievenbus van het parochiekantoor. Dank voor uw gift.

DE KERK IN HET MIDDEN

Onze parochie is, gelukkig nog, een bloeiende gemeenschap, waar veel inwoners van jong tot oud actief zijn op allerlei terrein.
Wij, het kerkbestuur, willen dat van harte ondersteunen. Daarom laten wij graag van uw verenigingen iemand aan het woord die enthousiast over zijn of haar club kan vertellen. Dit alles onder het motto: 'De Kerk in het midden'.

*Neem nou **Toneelvereniging 'Kunst door Oefening'**. De secretaris aan het woord:*

Als toneelvereniging KDO zijn wij trots op ons 100 jarig bestaan.
Trots om dit jubileum met onze gemeenschap Mechelen te vieren.
Trots die we met een openluchtvoorstelling in het weekend van 16 t/m 18 juni a.s. ten tonele brengen in A gene Wienberg. Een unieke locatie met historische waarde. Terug naar de bron waar het hart van de KDO nog altijd klopt en dit jaar nog sneller zal slaan.
In november zullen wij samen met onze (oud) leden een moment stil staan en uit dankbaarheid terug denken aan die 100 jaar Culturele rijkdom. Dat zullen we doen tijdens een plechtige H. Mis op zaterdag 4 november, waarbij we onze ontvallen leden in het bijzonder herdenken.

Het motto van ons jubileum is verbinden. Verbinden van talenten, kwaliteiten, mensen en momenten. Verbinden om het verleden te koesteren en de toekomst verwachtingsvol tegemoet te treden, om onze hobby met passie en enthousiasme te blijven delen en uit te blijven dragen aan iedereen die ons een warm hart toedraagt.

In het bijzonder dragen wij onze twee jubilarissen een warm hart toe: Alfons Kikken 60 jaar lid en Jeu Frusch 40 jaar lid. Samen 100 jaar lid! Dat kan geen toeval zijn.

Bestuur 'Kunst door Oefening' anno 2017.
V.l.n.r. vooraan Rachel Everartz, achteraan Jeu Frusch, Miriam Gossens, Margriet Frusch-Savelberg en Monique Vinken-Coenjaerds.

KERKSCHATTEN

De preekstoel

Wanneer je onze kerk binnenkomt, zie je links tegen de voorste pilaar de preekstoel staan.
Dat was de plek vanwaar de pastoor of kapelaan wekelijks preekte. Het woord preken komt van het Latijnse "praedicare", wat "openlijk verkondigen, verklaren" betekent: het verkondigen van Gods woord en het uitleggen van de bijbel.
Aanvankelijk was een preekstoel alleen een soort verhoging, waardoor de toehoorders de spreker beter konen zien (en horen). De dominicanen gebruikten in Duitsland en Italië draagbare preekstoelen die op leeuwenfiguren rustten. De leeuw was het symbool van het overwonnen kwaad. Vaststaande preekstoelen waren al in de 15e eeuw bekend, maar werden pas algemeen tengevolge van het voorschrift van het Concilie van Trente (1545 – 1563) dat de geestelijkheid meer werk moest maken van de preek en tenminste elke zondag in de H. Mis moest preken.

De preekstoel in onze kerk is een opvallend kerkmeubel uit de eerste helft van de achttiende eeuw (1700-1750), uitgevoerd in een barokke Lodewijk IVX-stijl. De maker of makers ervan zijn helaas onbekend.
De houten preekstoel is zó geverfd dat hij gemaakt lijkt van wit gearderd marmer. Veel van de in hout gesneden ornamenten zijn verguld. De zeszijdige kuip, met een doorsnee en hoogte van ongeveer een meter, staat op een zuil van 1,75 m hoog. Vanaf die hoge plaats kon de predikant de kerk goed overzien om de gelovigen toe te spreken. Het klankbord boven de preekstoel diende om de stem van de spreker tot achter in de kerk te laten klinken. Ook in de tijd dat er nog geen geluidsinstallatie was, was zo'n klankbord voor sommige predikanten overbodig: hun stem droeg ver genoeg, zeker bij boete- of vastenpredikaties ...

Boven op het klankbord zijn zes voluten (krullen) die een plateau dragen waarop een gevleugelde engel staat met naast zich een zogenaamde putti (een mollig en bijna altijd naakt, kinderfiguurtje). Langs het klankbord hangt een rand van chabraques met kwastjes. Dit zijn versieringen in de vorm van een zadeldek; in het Frans heet een zadeldek een chabraque. Aan de onderkant van het klankbord is het symbool van de H. Geest afgebeeld: een duif omgeven door een stralenkrans. De panelen op de kuip van de preekstoel en de trapleuning zijn versierd met schelpmotieven en ranken. Op de pilasters tussen de panelen staan afhangende blad- en bloemslingers, festoenen genoemd. Op de rand van de kansel staat een kruisbeeld.
De preekstoel kun je bereiken via een trap die vóór de verbouwing van 1935 op het priesterkoor begon. Na de uitbreiding van de kerk kwam het priesterkoor verder weg te liggen en werd de kansel een

kwart slag gedraaid. Zodoende kwam de trap aan de achterzijde van de grote pilaar (vanuit de kerk gezien). Omdat er nu een hoogteverschil tussen het vroegere priesterkoor en de lagere kerkvloer moest worden opgevangen, werden er enkele treden aan de trap toe gevoegd. De leuning bleef gelijk en lijkt daardoor iets te kort. (Zie foto hierboven)

Sinds het tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) wordt de preek niet meer vanaf de preekstoel maar vanaf de ambo op het priesterkoor gehouden. In de vroegchristelijke basilieken was de ambo naast het altaar de plaats vanwaar de lezingen en de preek gehouden werden. Door het in ere herstellen van de ambo als plaats voor de preek is de preekstoel in de katholieke kerken vrijwel overal in onbruik geraakt.

Lei Koonen

DE KERKVRIJWILLIGER

Remco Lukassen

Met de bijna 40 lentes jonge Remco Lukassen laten we een vrijwilliger aan het woord die het dienstbaar opstellen naar de medemens tot hoogste levensdoel heeft verheven. Sterker nog, hij heeft van die deugd zijn professie gemaakt. Remco is als verzorger jarenlang actief geweest in de Thuiszorg en tegenwoordig vult hij op professionele wijze het zorgprogramma van zwaar dementerende mensen in, op zijn werklocatie 'Maretak' in Margraten. "Het geeft een heerlijk gevoel om iets voor die mensen te kunnen betekenen. Ik investeer daarin graag heel veel van mezelf, want daar krijg ik ook veel voor terug", schetst hij de sfeer waarin hij zijn werk benadert.

Remco kwam al op jonge leeftijd tot de ontdekking dat hij zich best happy voelde, als hij iets voor de medemens kon betekenen. "Op mijn elfde legde ik in groep 8 van de basisschool met succes mijn EHBO-examen af. Ik leerde via de Mechelse Rode Kruisleden Annie Botterweck, Sjef en Annie Lukassen de kneepjes van het vak om gewonde medemensen eerste hulp te verlenen. Ik was op slag verkocht, meldde me aan bij het jeugd Rode Kruis en ben tot op de dag van vandaag bij de Rode Kruisbrigade gebleven", frist Remco zijn geheugen op.

Maar bij dat ene vrijwillige sociale contact bleef het niet. Toen hij als zestienjarige voor het eerst in zijn leven een theateruitvoering van de plaatselijke toneelvereniging KDO bijwoonde, raakte hij op slag verslingerd aan het toneelspel. Toen men vanuit KDO een oproep deed om nieuwe leden te strikken, stak Remco als eerste de vinger op. Zijn geduld werd echter op de proef gesteld, want vanaf het 17de levensjaar mocht men pas een poging wagen de plankenkoorts te trotseren. "Dat debuut zal ik nooit vergeten. Ik mocht de rol van dorpspastoor vertolken en dat ging me wonderwel goed af. Ik ontving veel complimenten en Jo van Houtem z.g. stak niet onder stoelen of banken dat hij intens genoten had van mijn optreden en hunkerde naar de aanstelling in Mechelen van een jonge dorpspastoor van mijn kaliber", verhaalt Remco met pretoogjes.

Reikhalzend kijkt hij nu uit naar de driedaagse viering van het eeuwfeest van KDO op 16,17 en 18 juni aanstaande. Het belooft een daverende happening te worden in openluchttheater 'der Wienberg'. Remco wil niet alles verklappen, maar belooft wel dat het een uniek evenement gaat worden. Niet voor niets is de bekende Limburgse komiek Roger Lataster ingehuurd om de regie te voeren over het plankenstuk dat speciaal voor het jubileum van KDO Mechelen is geschreven.

Twee jaar geleden kwam een nieuwe uitdaging uit de Mechelse samenleving op zijn pad. Om het project "Het groene hart van Mechelen' van de grond te tillen, diende er een stichting geformeerd te worden die vanuit de gemeenschap Mechelen het voortouw zou nemen om dat voor haar rekening te nemen. Via raadslid Robbert Dautzenberg werd Remco Lukassen benaderd om daarin zitting te nemen. Zo geschiedde en samen met Kep Lenoir en Jo Kockelkoren werd de stichting 'Mechelen, beleefbaar Groen', ten doop gehouden. "We ontplooien activiteiten om dat groene pareltje echt beleefbaar te maken voor jong en oud. Na het verrijzen van een jeu de boules baan, een sportplek en een picknickplaats, werken de schoolkinderen olv kunstenares Riekie Janssen-Sintzen thans aan het aankleden van een 'social sofa'. Dat is in wezen een grote betonnen zitbank, die door de schooljeugd op creatieve wijze wordt gedecoreerd. Die sofa zal vervolgens dienst gaan doen als sociale ontmoetingsplek voor iedereen", laat Remco enthousiast weten.

Behalve voor de medemens, heeft Remco ook een zwak voor het handhaven van oude religieuze tradities en daarbij spant de jaarlijkse sacramentsprocessie op de zondag die het dichtst bij 24 juni (naamdag Johannes De Doper) ligt, de kroon. Remco draagt bij de processie zelf een vaandel en tekent tevens voor een passende versiering van zijn woonstraat de Burgemeester Pappersweg. Voorheen deed hij dat met Nico Ernes, maar nu die overleden is, weet hij zich gesteund door diverse andere buurtbewoners die spontaan de helpende hand reiken als ze hem aan de slag zien gaan. "Dat versieren is uit pure nostalgie geboren. Als kind heb ik altijd al genoten van het processieklaar maken van de straat en het scheppen van een sfeervol straatbeeld met de kerkelijke hoogtijdagen als Pasen en Kerstmis. Die tradities wil ik niet verloren laten gaan en daarvoor is me geen moeite te veel. Zolang ik fysiek gezond ben, wil dat voortzetten", besluit Remco oprecht.

Leo Jaspers